

at de vare blevne lidet hjulplne ved en Lov, som paalægger dem en saadan Administration, som de ikke kunne komme af med. Naar jeg har hørt, at man har kunnet forlange 16 Kr. for at taxere en Eiendom eller undersøge et Pant, paa hvilket der var løbet Rentereftancer — jeg veed ikke, om det er muligt, at det har kunnet forlanges (Thorup: Jo, naar det er langt borte), det ærede Medlem siger jo, naar det ligger langt borte, — altsaa til en lille Fernbanereise og til fri Fortæring 16 Kr. og i Nabofoagnene ogsaa 16 Kr., som vistnok kan afforderes ned til 12 Kr., saa jeg kan ikke negte, at denne Maalestok er anlagt ganske besynderlig, og jeg haaber, at vi igjennem en Forhandling kunde komme til at fri Interesjenterne for et saadant Oprækkeri, som jeg virkelig kalder det for, og at det vil blive muligt at benytte Taxationsmænd fra selve Kommunen og saa stole paa dem. Jeg for mit Vedkommende vil overfor den Rikis, den Rentegaranti, vi skulle have, turde paatage mig at kunne stemme for, at vi toge Mænd i selve Kommunen paa hvert enkelt Sted til at foretage disse Forretninger, hvad ogsaa det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgtreds (Thorup) sagde, at man havde ønsket for at fritage de Paagjældende, og jeg nærer ikke den fjerneste Tvivl om, at vi der vilde faae paalidelige og brave Følk til at foretage Taxationerne gratis, fordi de erkjendte, at Staten ved en saadan Rentegaranti havde havt til Hensigt at hjælpe og ikke at flaa disse smaa Eiendomsbesiddere, og at det ogsaa vil være til Gavn for Kommunerne selv, om de blive nogenlunde sikkert stillede. Det var Noget, som i ethvert Tilfælde krævede Overveelse. Altsaa, naar det ærede Medlem fra Ribe (Bust) sagde, at man maatte være vel tilfreds med at have forandret Statutterne, saa siger jeg: Den Sags Historie vil jeg gjerne kjende og vide, hvorledes disse Bestemmelser i de tidligere Statuter havde virket. Er det forfarligt, at de blive eller ikke, eller skulle de ogsaa forandres?

Der er dernæst en anden Sag, og det er angaaende Ministeriets Tilsynshavende. Jeg vilde ønske, at Staten selv lønede sin Tilsynshavende. Der kan opstaa Bansteligheder, naar en Tilsynshavende lønnes af dem, han skal føre Tilsyn med. Det har gjennemgaaende været Forholdet med Hensyn til Ydelsen af disse Gebyrer, at saadanne lønede Tilsynsmænd ikke altid have været de sikreste. Man har sagt, at Retsbetjenten, Præsten og Degnen staa friere, naar de ikke lønnes med Gebyrer, og for mit personlige Vedkommende er jeg overbevist om, at den offentlige Tilsynsmand staa friere og altsaa

bedre kan udføre sit Embede, naar han lønnes direkte af Staten, end naar han lønnes af dem, han skal føre Tilsyn med. Jeg vil spørge den høitærede Indenrigsminister, om det er sandt, hvad jeg har hørt, at hans Tilsynshavende har stillet Forslag om en højere Løn under Forudsætning af, at det og det bliver ved at gaa saadan i Foreningen, men at hvis højere Løn ikke kom tilstede, kom der en Indberetning om at forandre det og det i den paagjældende Forening. Jeg veed ikke, om det er Tilfældet, men hørt det har jeg; men er det Tilfældet, maa jeg sige, at dersom det har kunnet foregaa, giver jeg ikke Meget for Lovens Bestemmelser om en Tilsynshavende, der lønnes af Foreningen; men saa maa jeg meget bede om, at denne Lov forandres saaledes, at den Tilsynshavende lønnes af Staten.

Det har forekommet mig meget mærkeligt, at ingen af de ærede Talere har omtalt Bestemmelsen i andet Stykke af § 1, hvorefter den administrerende Direktørs Valg godkjendes af Indenrigsministeren (Bust; Det omtalte jeg). Ja, det hørte jeg ikke. Efter § 4 i Loven af 28de Mai 1880 skal Valget af Formanden for Bestyrelsen godkjendes af Indenrigsministeren, den ene Revisor udnævnes af Indenrigsministeren, Reglementet for Revisionen fastsættes af Indenrigsministeren, og hvert Fjerdingaars Ekstrakt af Regnskabet skal indsendes til Indenrigsministeren, og at der iøvrigt — hvad der er rigtig — skal gives Indenrigsministeren alle mulige Oplysninger. Jeg har ikke Noget imod den Bestemmelse, som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgtreds omtalte, nemlig at Ministeren deciderer Regnskaberne, da Staten er forpligtet til Rentegaranti, men ganske vist ogsaa paa den Betingelse ligesom overfor Bestyrelsen, at hvad man saaledes paatager sig, bestrider man ogsaa selv Omkostningerne ved. Naar vi have Minister og Minister og Minister paa hver Finger, og de ikke maa vælge deres administrerende Direktør, uden at Ministeren skal godkjende det, saa gjøre vi det i alt Bessentligt til en Regjeringsanstalt. Men skal det være en Regjeringsanstalt, formener jeg, at vi kunne indrette den langt, langt hensigtsmæssigere og maasse dog ligesaa betryggende for de paagjældende Debitorer, end vi hidtil have gjort. Jeg haaber altsaa, at vi maa benytte Leiligheden til en indgaaende Drøftelse af hele denne Sag og derved faae fjernet de Misforstaaelser, som løbe omkring angaaende hele denne Bestyrelse, og ogsaa faae fjernet de for store Forventninger, man nærer til denne Lov; thi jeg tror ikke, at den vil komme til at gjøre en